

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrupedvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLV.

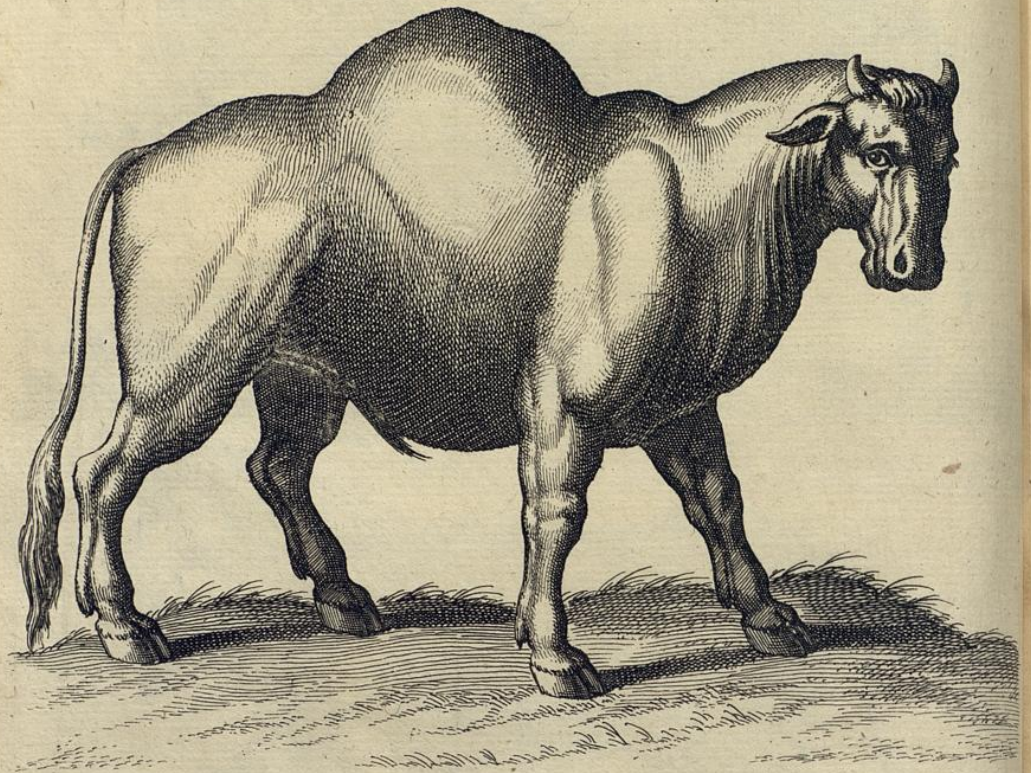
VD18 90528808

Illustration: Tab. XXI. Bos Scythicus; Bubali Iuvenci. Iunge Büfffel.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

Bos Scythicus .

Tab : XXI



Bubali Iuveni . Iunge Büffel .



Bellonius alium Bovem Africanum ita describit. Iam aetate, inquit, grandis erat, corpore minor cervo, sed habitiore et maiore, quam caprea, tam quadrato et bene formato corpore, ut oculis gratus esset eius aspectus. Nam eius pilus flavus, adeo splendens et laevis erat, ut expolitus videretur. Alvim magis rufam flavum colorem tendentem habet, quam dorsum, quod ad fuscum accedit. Bubuli pedes, brevique et firma illi sunt crura: Collum crassum et breve, exiguis praeditum palearibus: Caput bubulo simile: cuius vertici insident cornua nigra, et admodum incurva, ut Gazellae, lunaeque crescentis in modum inflexa, quibus haud multum seueri potest, cum in sese sint recurva. Bubulis auribus praeditus est, armos sublevatos et

plenos habet: caudam, ut Camelopardalis usque ad poplites promissam, nigris pilis fultam, duplo quam equini crassioribus. Bovis mugitum habet, sed non adeo sonorum. Diversus est ab hoc ille, cuius iconem Horatius Fontana ad Aldrovandum misit. Capite enim erat colloque longe procerioribus atque exilioribus: cornibus item retro inflexis, et ut in rupicapra incurvis. Aures pro capitis proportionem habebat maiusculas, iuxta colli initium: faciem cervinam, aut capreolum potius, quam bovem referentem. Quare a quibusdam inter Africanos capreolos referebatur. Totum animal excepto rostro et cornibus, quae nigricabant, flavescibat. Pilo erat longiusculo.

PUNCTUM V.

De Buffelo, et Strepsicerote.

Aldr. Hist.
Quadrup.
l. 2. c. 6.

Buffelum seu Bubalum vulgarem diversum a Bubalo Aristotelis esse, vel ex collatione historiae utriusque patebit. Videtur autem eum inter boves silvestres nullo expresso nomine reposuisse, dum scribit: apud Arachotos, Indiae civitatem boves silvestres esse, qui differunt ab urbanis, quantum inter suos urbanos et silvestres interest: colore atro, corpore robusto, rictu leviter adunco, cornua gerunt resupiniora. Fueritque forte etiam iste noster buffelus, bos ille silvestris niger, ex quo, si sanguine ricini lumbi perungantur, mulieri taedium veneris fieri dicit Osthane apud Plinium. *Descriptio* nostrific habet: Animal est bovi simile, sed maius altiusque, corpore valde crasso, cute durissima, membris macilentis. *Pilos* habet nigros, paucos, et parvos, in cauda fere nullos. *Frons* est aspera, crispa, et intricata pilis. *Caput* ut plurimum primum ad terram, parvum pro proportionem totius corporis. *Cornua* longa intorta et nigra. Albertus aliquando interius iuxta collum dependere versus internam pectoris partem ait, aliquando erecta

esse: *Collum* est crassum longumque. Inferior *dorsi* pars caudam versus declivis. *Cauda* ipsa brevis, parva, et nullis fere pilis. *Crura* crassa, robusta, et reliqui corporis respectu breviora. Frequentissime in Asia, Graecia, Aegypto, insula Borneo, Siam, Italiae urbibus reperiuntur. Circa Fundi, quam plurimos vidimus. In aquis morari gaudet. Mugitus eis terribilis. Lac buffela habet, et tempore coitus, et in principio partus, ut Niphus annotavit. Intuitu mansuetudinem praese ferunt: irritati, irritantur rubro colore, indomitie vadunt. Persequendo recta fertur, neque declinat. Crescentiensis tradit, ubi irascitur aquam ingredi, et se mergere ad os usque ut sanguis aestuans restinguatur. In hoc genere vacca alterius generis vaccae vitulum non admittit, sed odore agnitum reiicit: si autem vitulus vacchino stercore illinatur, decepta odore, lactat et pro suo educat. Laboris est patiens. Ferreus aut aeneus circulus per nares ei traicitur, cui alligato fune, vel habena, ducitur ac regitur. Tradunt, si nimium sit onus decumbere, nec vel verberibus posse ad surgere.